

[Indenrigsministeren.]

ikke kan betegne den som urigtig, dog laa paa den gale Side af den Streg, der er fastsat for Argumentationsmetoder i dette høje Ting.

Heller ikke maa det glemmes, naar disse Ejendomsskatter procentvis har holdt Trit med Skatterne paa Indkomst til Stat og Kommune, at her staar vi overfor et Skatteomraade, hvor enhver Skatteovervæltning er umulig. Ved Paalægning af Indkomsts-katter indenfor Byerhvervsomraadet har man saa at sige overalt Umulighed for Overførelse af disse Skatter paa Produktionen og derigennem paa Køberen, men dette er, hvad Landejendomme angaar, en fuldkommen Umulighed, saasom de Priser, som disse Ejendommers Produktion kan afkaste, er ganske uafhængige af det hjemlige Marked og bestemmes alle andre Steder end der. Ogsaa dette gør, at man paa dette Omraade maa være varsom.

Det ærede Medlem Hr. Fisker anstillede saa en Række Betragtninger over Motorskatten, denne Skat, som det ærede Medlem og hans Parti jo har været med til at gennemføre, og som for øvrigt ogsaa betyder, at man letter Ejendomsskatterne ved Overførelse til andre Skatteobjekter og til andre Kredse af Skatteydere. Det ærede Medlem har altsaa tidligere været med til at gøre det samme, som han her opfordres til, og hans Forskrækkelse bør da ikke være saa stor som den, han gav Udtryk for i Gaar. Men nu siger det ærede Medlem, at gennem disse Motorskatter har Amtskommunerne jo tjent et Beløb, som er til Disposition for disse, af ca. 2 Mill. Kr.

Saa vidt jeg forstod det ærede Medlemes Argumentation, var det denne, at Motorskatten for 1927—28 vilde blive ca. 12½ Mill. Kr. og for 1928—29 15 Mill. Kr., og dette betød en Stigning i Motorskatten, som med 2 Mill. Kr. oversteg den Stigning, som Vejjudgifterne havde udvist gennem de tilsvarende Aar, saaledes at der derigennem blev 2 Mill. Kr. til Disposition til Lettelse af andre Udgifter.

Ja, det var et kønt Ræsonnement. Naar Vejjudgifterne er steget himmelhøjt op, og man saa tilvejebringer et Beløb til Hjælp til Nedskrivning af disse Udgifter, saaledes at der bliver en 6—7—8 Mill. Kr. tilbage, hvor mange det nu vil blive, siger man: Se, det er jo et Par Millioner mere, end Stigningen har været gennem de og de Aar, og vær saa god, disse 2 Mill. Kr. kan saa bruges til noget andet. Ja, jeg havde nær sagt: Amterne burde overlade det ærede Medlem Hr. Fisker disse 2 Mill.

Kr. til Brug til hvad som helst, thi det ærede Medlem vilde jo ikke kunne købe saa meget som en Rulle Skraa for disse Penge, de eksisterer nemlig faktisk ikke.

Amternes Vejjudgifter har naaet fuldkommen utaaelige Højder. De enkelte Ejendomsbesiddere i Amterne har maattet yde Bidrag til Fjertrafikken, ikke mindst fra Byerne, baade hvad Lastvogne og Personvogne angaar, som det i det lange Løb var ganske urimeligt de skulde bære. Der er endnu tilbage af Vejjudgifter i Amterne væsentlig mere efter min Opfattelse, end man med Rimelighed kan belaste den lokale Trafik med, der er mere tilbage, end Lokaltrafikkens Interesse i Virkeligheden er Udtryk for, og det Ræsonnement, som det ærede Medlem Hr. Fisker har anstillet, kan jeg derfor i denne Forbindelse ikke tillægge nogen som helst Vægt.

Naar det ærede Medlem saa siger, at Vejjudgifterne vil jo ogsaa være dalende, der er ingen som helst Fare for, at der skal komme Vækst i dem i den kommende Tid, ja, saa siger jeg: Hvis det er Tilfældet, hvad mente saa det ærede Medlem og hans Parti med Forslaget om 50 Mill. Kr. til Vejjudgifter her i Landet? Hvis det ærede Medlem mener, at der er Udsigt til væsentlige Lettelser paa dette Omraade, forstaar jeg ikke, hvad disse 50 Mill. Kr. skulde stilles til Disposition for, og jeg forstaar end mindre, hvorfor man fra socialdemokratisk Side da kunde udtale Forhandlingsvillighed overfor det radikale Venstre, som til yderligere Vejarbejder vilde stille endnu 100 Mill. Kr. foruden de socialdemokratiske 50 Mill. Kr. til Disposition. Mig forekommer det, at Socialdemokratiet dog maa mene, at der er meget store Vejprojekter, som burde bringes til Udførelse, at der endnu er mange Veje, som burde saaledes grundforbedres, at der vilde blive Brug for saadanne Beløb.

Jeg skal i denne Forbindelse ikke bestride Berettigelsen af disse Ræsonnementer — det vil vi kunne tales ved om en anden Gang —, men jeg vil sige til det ærede Medlem, at han kan ikke baade møde med saadanne Forslag, som han for nogle Maaneder siden er mødt op med her i Tinget, og anstille Ræsonnementer angaaende netop Vej-omraadet af den Beskaffenhed som dem, han anstillede her i Gaar — man kan nu en Gang ikke baade blæse og have Mel i Munden.

Naar det ærede Medlem saa kommer og citerer en jydsk Vejinspektør og delagtiggør Tinget i denne udmærkede Mands Anskuel-